

РЕШЕНИЕ

№ 3370

гр. София, 07.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разглежда дело номер **2661** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 63, ал. 1, предл. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по касационна жалба на Директора на Столична Дирекция на вътрешните работи срещу решение от 21.02.2011 г., постановено по НАХД № 6210/2010г. по описа на С районен съд, НО, 3-ти състав. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 120607/23.10.2009г. на ВНД Зам. началник на сектор О. при С., с което на К. К. К. от гр.С. за нарушение по чл.150 от Закона за движението по пътищата(ЗДвП), на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, предл. първо от с.з., е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева и на осн. чл.3, ал.1 и чл.4, ал.1, т.4 от Наредба ІЗ-1959/ 27.11.2007г. , с влизане в сила на НП, на водача са отнети шест контролни точки.

Изложени са доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение поради нарушение на приложимия материален закон. Искане се решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди процесното НП като правилно и законосъобразно.

В с.з., касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява ,не се

представлява и не изразява становище по нейната основателност.

Представителят на С. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд- С. град, VIII-ми касационен състав, като прецени данните по делото, обсъди оплакванията в касационната жалба и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218, ал.2 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК и от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт. Разгледана по същество, същата се явява и основателна.

Съображенията за това са следните: С решение от 21.02.2011 г., постановено по НАХД № 6210/2010г., СРС е отменил НП № 120607/23.10.2009 г. на ВНД Зам. началника на сектор О. при С., с което на К. К. К. от гр.С. за нарушение по чл.150 от Закона за движението по пътищата(ЗДвП), на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, предл. първо от с.з. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева.

За да постанови съдебния си акт, съдът е приел, че от доказателствата по делото не се установява, санкционираното лице да е осъществило от обективна и субективна страна визираното в акта и в наказателното постановление нарушение по чл. 150 от ЗДП. В изложените от съда мотиви се сочи, че не може да се постави знак за равенство между управление на МПС с нередовен документ за самоличност, какъвто се явява СУМПС с изтекъл срок и непритежаване на валидно свидетелство. Втората хипотеза касае случаи, в които водачът изобщо не е придобивал такова или има наложено наказание” лишаване от право да управлява МПС”, или пък му е наложена ПАМ „ временно отнемане на СУМПС”. Като е приел, че установеното нарушение не попада в нито една от хипотезите на чл.177, ал.1, т.1 и 2 от ЗДвП, съдът е достигнал до извода, че АНО неправилно е квалифицирал нарушението като такова по чл.150 вр. с чл.177, ал.1, т.1 от ЗДвП, вместо като такова по чл.81 вр. с §1, т.2 от ДР на Закона за българските лични документи . Неправилната квалификация на деянието обуславя незаконосъобразността на НП и води до отмята му.

По делото не се спори, че на 29.09.2009 г. в гр.С., по У.” Д П”, в посока от БУ.” Цариградско шосе, на кръстовището с У.” Обиколна”, К. К. е управлявал лек автомобил „ Ф” с ДКН С . По повод настъпило ПТП с друг участник в движението, при пристигане на контролните органи на КАТ, К. се е легитимирал със свидетелство за управление на МПС, чийто срок е изтекъл на 11.01.2009г.

При правилно установена фактическа обстановка, съдът е достигнал до незаконосъобразни правни изводи , които не кореспондират със събраните доказателства.

Настоящият касационен състав счита, че по делото безспорно е установено извършено нарушението на чл. 150 от ЗДП , както и кога и от кого е извършено същото, респ. следва да се приеме за установено по несъмнен начин

извършването на нарушението, авторството на привлеченото към административно наказателна отговорност лице и вината му.

Нормата на чл. 177, ал. 1, т. 2, предл. 1 от ЗДП предвижда административно наказание за водач, който управлява МПС, без да притежава съответното свидетелство за управление, а според чл. 150 от ЗДвП участващите в движението по пътищата ППС трябва да се управляват от правоспособни водачи. Безспорно, СУМПС е документ за самоличност по смисъла на легалната дефиниция, съдържаща се в разпоредбата на §1, т.2 от ДР на ЗБЛД, тъй като е удостоверителен документ, издаден от компетентните органи на Република Б с цел индивидуална идентификация на българските и чуждестранните граждани. Безспорно е и обстоятелството, че представеното от ответника по касация СУМПС е „нередовен документ” по смисъла на § 1, т.2, б.„ж” от с.з., тъй като е с изтекъл срок на валидност.

Това обаче не води до извода, че АНО неправилно е квалифицирал процесното нарушение. Напротив, от доказателствата по делото се установява, че **към датата на деянието нарушителят не е разполагал с валидно свидетелство за управление на МПС, което обосновава извода, че същият е бил неправопособен водач по смисъла, вложен в чл. 150 от ЗДвП, съответно с деянието си е осъществил именно състава на административното нарушение, за което е санкциониран.**

Вярно е, че не може да се постави знак за равенство между управление на МПС с нередовен документ за самоличност, какъвто се явява СУМПС с изтекъл срок и случаите, в които водачът има наложено наказание” лишаване от право да управлява МПС” или пък му е наложена ПАМ „ временно отнемане на СУМПС”.

В тази връзка обаче следва да се има предвид, че в приложимата санкционна норма на чл.177 от ЗДвП са предвидени различни хипотези, при наличието на които виновното лице се наказва с глоба от 100 до 300 лв. , а именно :

1. който управлява моторно превозно средство, след като е лишен от това право по съдебен или административен ред и
2. който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление или то е отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4;

В НП изрично е посочено, че глобата се налага на осн. чл.177, ал.1, т.2, предл.1, т.е. за това , че водачът управлява МПС без да притежава съответното свидетелство за управление.

Към датата на проверката свидетелството за управление на МПС на дееца не е валидно и не удостоверява по надлежен начин наличие на правоспособност за управление на МПС. Съгласно разпоредбата на чл. 150 във връзка с чл. 150а от ЗДП, всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, а за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. **При тази нормативна**

регламентация следва да се приеме, че качеството "правоспособен водач" се удостоверява от притежанието на валидно свидетелство за правоуправление на МПС.

По изложените съображения, касационната инстанция, след извършена проверка по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира, че са налице сочените касационни основания за отмяна и касационната жалба е основателна., тъй като правните изводи на районния съд са в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но незаконосъобразно и следва да се отмени, като вместо него бъде постановено друго решение, по съществото на спора, с което да се потвърди процесното НП като правилно и законосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН и чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд- С. град, VIII-ми касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 21.02.2011 г., постановено по НАХД № 6210/2010г. по описа на С районен съд, НО, 3-ти състав **и вместо него постановява:**

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 120607/23.10.2009 г. на ВНД Зам. началника на сектор О. при С.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....